

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

F r a g m e n t e r

af en Bearbejdelse

af

Salomons Viisdom.

Et Indbydelseskrivt

til

*den offentlige Examen
i Odense Kathedral-Skole,*

den 14 September 1812.

---

af

U. A. Rohde,

Doctor i Philosophien og Overlærer i Religion, Moral og
det hebraiske Sprog ved Skolen.

O d e n s e 1812.

Trykt hos S Hempel,

Eier af Fyens Stifte Adressekomtoir og Bogtrykkerie.

Viisdomsbogens XV Kapitel.

[Modfætning til de forhen beskrevne ulykkelige Af-
gudsdyrkere priser Forfatteren sin Nations Lyksalighed,
der nød saa betydelige Fordele af en sand og moralsk
Judekundskab.

Men Du Vør Gud! velgjørende og troe,
Langmodig, Alt med Miskundhed Du styrer,
Skjøndt syndende Vi blive dog Dit Folk,
Erkjende dog Din store Almagts Kraft;
Men Vi vil Synden flye, og føle højt
Vort Værd, at være regnede for Dine.
Din Kundskab er jo Retfærds fulde Lod,
Din Magts Erkjendelse Udødeligheds Støtte.
Ej listigt Kunstner-Opfund daarer os,
Ej Skyggetegnernes a) frugtløse Møje,

) *Σκιάγραφοι*, her uden Tvivl et Spottenavn paa Ma-
lerne, som dem der leve i Skygge i Stedet
for Legemer. Benævnelsen kunde ellers vite hen
til Konstens Oprindelse, „af et Menneskes Skygge om-
trukket med Linier“, efter Plinius, Nat. Hist.
35, 3. og passe til det Stive og Tvungne i Ægypternes
Malerie (Winkelmanss *Geich. d. K.* 1. p. 66). Hos
Profanskribenterne er det undertiden et Hædersnavn for
berømte Malere, som have udmærket sig i Fordelingen
af Lys og Skygge.

- Et farvesudlet broged Billede *b*);
5. Ved hvis Beskuelse kun Daaren lokkes kan *e*);
 Saa aandløst Syn af død Figur ham fryder,
 Afguders Bolere fortjene saadant Haab *d*),
 Saavel Forfærdiger, som Ynder og Tilbeder:

Fortsatte Betragtninger over Billeddyrkelsens Daarlighed og Billedkonstnernes skammelige Bedrag.

Leerdanneren haandterer veege Jord
 Med Flid; og gjør deraf Adskilligt til vort Gavn;
 Deels Kar bestemte til agtværdigt Brug,
 Deels modsat Slags af eet og samme Leer;
 Thi begge Deles Brug bestemmer Danneren *e*).
 Nu forrøber Fuskere af samme Leer en Afgud;
 Han som for føje Tid selv dannet blev af Jord;
 Og inden Kort gaer did, hvorfra han toges,

- b*) Efter de alexandrinke Jøders Forklaring over Loven mod Billeder, 2 Mos 20, 4. vare ogsaa Malerier forbudne. Efter Philo (*de legat. p. 1013. Fcft.*) opstillede hans Religionsforvandre i Ægypten intet Billede, ingen Billedstøtte, intet Malerie — „Malerie og Billeddannerie vare skadelige Konster.“ Et andet Sted (*de gigant. II. n. 580. Pf.*) siger han, at „Moses udelukte af sin Stat de anseelige og zirlige Konster, Malerie og Billedhuggerie.“ Jevnf. Grotius til 2 Mos, 20. *Annot. I. p. 76. Vog.*
- c*) *Eis opsiziv* efter den alexandr. Recension, det kjøbenh. Haandskrift, Komplut. Udgaven og de gamle Overlættelser. Den vatikanske Læsemaade *eis overidos*: — — „sig Daaren skamme maa, Naar“ o. s. v.
- d*) Død og Ulykfalighed af deres livløse Afguder. Jevnf. Jobs 4, 8. Viisd. 1, 16. 3. 10
- e*) Samme Tanke, men med en anden Anvendelse, forekommer Esaia 64, 7. Rom. 9, 21.

Naar den betrøede Sjæl igjen affordres ham,
 Han ej bekymrer sig, han engang svækkes maa,
 Og at hans Liv er kort; men kappes om
 At naae Arbejdere i Guld og Sølv,
 Han efterligner Kunstnere i Ertz *f*),
 Og fætter Ære i at danne falske Værk *ff*).

10. Støv er hans Hjerte, neppe Muld hans Haab,
 Hans Levnet mindre værdt end dyndet Leer;
 Thi han miskjendte den, der skabte ham,
 Som blæste ind i ham en virksom Sjæl,
 Og Aand til Liv i ham indplantede,
 Han troede *g*) meget meer vort Liv var Leeg;
 Et Marked for Gevinst vort hele Levnet,
 At vindes bør af Alt, vcr det end nok faa slet.
 Han fremfor alle veed, at hvad han gjør er ondt;
 Som brækkelige Kar og Billeder
 Af leeret Mase konstig tilbereder*).

f) Joseph mod Apion 2, 35. 11. p. 491 Hav. »Malere og Billeddannere have heri hos Grækerne havt megen Frihed, at enhver kunde danne Guderne af Leer eller male dem, i hvad Skikkelse han havde udtænkt og fandt for Godt. Men de meest beundrede Kunstnere have i Elphenbeen og Guld havt Løjlighed til altid nye Konstfrembringelser.« De græske Kunstnere vare ellers, som bekendt, Afgudsdyrkelsens ivrige Befordrere, f. Ex. Demetrius i Ephesus, Ap. G. 19, 25.

ff) Eller »det nægte«. Omskrivelse paa Afgudsbilledet.

g) Ελογισατο efter det kjøbenhavnske Haandskrift,

*) Forfatteren, som efter sin Religion maatte misbillige disse Konster, gjør her ingen Forskjel mellem grovere og finere Leerarbejdere. Billeddannerkonsten i Leer (Plastiken) var ellers dreven vidt hos de Gamle, den regnes ældre end den i hårde Måterier; efter at Bildthuggeriet havde naaet Fuldkommenhed, brugte man endnu Leeret til at forfærdige Modellerne af. Disse Modeller af Leer skattedes ofte ligesaa høit, som de fuldendte Værker i Marmor og Metal, da de ofte

Et Udraab mod National-Fiendernes (Ægypternes) rasende Afguderie og Dyredyrkelse indleder den Sammenligning mellem begge Nationer, som udgiør de følgende Kapitlers Indhold.

De allerdaarligste, og meer end Stakkels Børn *h*)
 Elendige er dog de Fjender af dit Folk *i*),
 Som undertrykte det med Trældoms Aag.
 15. Thi hver Barbars Idol antogede de som Guder *h*),

bedst viste Kunstnerens Aand. Cæsar bød den til Korinth-afsendte romerske Kolonie at opføre i Gruset, næst Statuerne af Bronze, dem af brændt Jord. Plinius N. H, 35, 11 nævner som berømte Leerdannere Gorgasus, Calcothenes, Pasiteles. Man har endnu tilovers forskellige smaae Figurer af brændt Jord i gammel ægte ægyptisk Stil, deriblandt nogle meget smukt glaserede. See Winkelmanns Gesch. d. Kunst. I. p. 101. Caylus Recueil IV. p. 24.

h) Man sammenligne dermed af Lactantz (*de falsa relig. v. Div. Instit. I, 22.*)

»Lucilius heeler deres Dumhed, som ansee Billedstøtter for Guder, i disse Ord:

»Som spæde Børn, der troe, at hver Statue af Ertz Har Liv, er Menneske: saa troe og disse, at Hvert dannet Billede er virkelig Natur, At Kobberstøtter have Aand og Liv.«

Digteren liguer taabelige Mennesker med Børn, jeg holder dem endnu langt dummere; thi hine ansee Billederne for Mennesker, men disse for Guder; Alderen forleder hine, Dumhed disse til at tænke fejl. Hine ophøre inden kort Tid at bedrages, disses Løgn vedvarer og tiltager bestandig.«

i) Ægypterne, Israeliternes ældste Nationalfjender, blandt hvilke Forfatteren uden Tvivl opholdt sig.

h) Dette galdt om Ægypterne, især i Forfatterens Tid. Fra Ptolemæernes Alder herskede alle Religioner i Ægypten. Ogsaa Rabbinerne tillægge Alexandrien de ni Tiendedele af den hele Verdens Afguderie. Eusebius (*Demonst. evang V. 4.*) kalder Ægypterne »de meest overtroiske af alle Folk, som først have begyndt paa Billeddyrkelsens Vildiarelse.«

Skjøndt de ej havde Øines Brug til Syn;
 Ej Næseborer til at drage Luft,
 Ej heller Øren til at høre med,
 Til Følelse paa Hænder ingen Fingre,
 Og Fødder reent uskikkede at gaae*).

Et Menneske var den, som skabte dem,
 Og En, hvis Liv var Laan, dem dannede.
 Ej noget Menneske med al sin Kraft formaaer
 En Gud at danne — kun af lige Art med fig,
 En Dødelig kun Dødt med syndig Haand kan virke:
 Selv er han bedre end hans Afgudsbilleder,
 Han Liv endnu dog har; men Billedet er dødt.
 Saa dyrke de jo og de skadeligste Dyr 1),

*) Jevnf. Pl. 113, 4-8. 135, 15-18.

1) Jevnf. 11, 15 og Anmærkn. dertil. Ægypterne dyrkede Bjørne, Ulve, Slanger, Krokodiler, Katte, Hunde, Ichneumon (den ægyptiske Muus), Ibis (efter de Gamle, fordi den ødelagde Slanger, efter Nyere som Symbol paa Niloverløvmelsen, der indtræffer ved denne Trækfugls Ankomst), Høg o. s. v. Naar Philo (*de vita contempt. II. p. 472. Mang.*) har opregnet disse Ægypternes Guder, tilføjer han: „her tilbede Tamme det Vilde og Utæmte, Fornuftige det Ufornuftige, de som have Slægtskab med Guddommen tilbede Dyr, der end ikke udholde Sammenligning med visse andre, Regentere og Herrer de af Naturen til Underdanighed og Trældom bestemte Skabninger.“

Athenæus (*Deipnos VII., 13.*) anfører et Fragment af Anaxandrids Komoedie Stæderne, hvori Talen er til en Ægypter.

„Den Oxe Du tilbeder, offerer jeg.
 Du Aalen agter for den største Gud,
 Jeg agter den som lækreste blandt Suul:
 Du afskyer Svinekjød min Lækkerbid.
 Du Hunden dyrker, jeg ham prygler tæt,
 Naar gnavnende min Mad jeg træffer ham.

— — — — —
 Du græder, naar Du seer en Kat har ondt;
 Som jeg med største Lyft slaaer Skindet af,
 Dig meget, intet mig Spidsmusen gjelder.»

Med andre lignede i Rafenhed *m*) de værste,
 Ej skjønne som blandt Dyr, at man fik Lyft til dem;
 Men skilte fra Guds Roes og hans Velsignelse *n*).

Viisdomsbogens XVII Kapitel.

Poetisk Malerie over de tre Dages Mørke i Ægypten.

Stort er dit Raad og udførskeligt *o*);
 Thi fore hine Uoplyste vild.
 De Ryggeløse, som indbildte sig

Juvenal Satyr. 15, 2. fl.

„Hvo kjender ej Volus' de fæle Skikkelfer;
 Det rafende Ægypten dyrker, at
 En Deel tilbeder Krokodilen, naar
 En anden skjelver for en slangemættet Jbis;
 Af hellig Mærkat glimrer gylden Støtte der,
 Hvor Trylleklang fra brudte Memnon lyder,
 Og Gruset skjuler nu det gamle Thebes Pragt.
 Her dyrkes Havets Dyr, hist Flodens Fisk, og hist
 Tilbede Byer Mynden, Ingen Jagtgudinden.“

m) *Avoiæ* efter den alexandr. Recension. Philo (*de X. oraculis T. II. p. 193. Mang.*) »Fra begge af Gud til Menneskers Brug givne Elementer, Jord og Vand, have Ægypterne med Flid udsøgt de Grummelte, og blandt Landdyrene intet funden glubskere end Løven, blandt Vanddyrene intet grusommere end Krokodilen, til at vise Dyrkelse og Ærefrygt.«

n) D, e. urene efter den levitiske Lov, ikke med Berømmelse omtalte i Bibelen, men forbandede som Slangen i Mos. 3, 14.

o) Jevnf. Rom. 11, 33.

At bringe under Aag dit Yndlingsfolk,
 Af Mørkhed bundne, fængslede i Nat p)
 Nu laae indfluttede i Hvelvinger q),
 Som Flygtninge fra evigt Forsyn r).
 I hemmelige Laster drømte de,
 At skjules under Glemsfels mørke Tag,
 Men tumledes nu om s) i frygteligste Angst;
 Forvirrede af Skrækk billeder.
 Den Vraae, som skjulte dem, ej Skjerm mod Frygt.
 dem gav;

Thi skrækkelige Lyd rundt om dem buldrede,
 Og Spøgeiser fremviste sig for dem
 Med barske sørgelige Miner t).

5. Hver Ild var her for svag at give Lys,
 Og Stjerners Straaleglands var ej i Stand
 At klare op hin græselige Nat u).

p) Beskrivelse over de tre Dages Mørke i Ægypten. Jevnf. 2 Mos. 10, 21. fl. De enkelte Omstændigheder tilhøre Digteren. Sammenlign en lignende Beskrivelse hos Homer. Odysf. XX. 351. fl.

q) De ægyptiske Katakomber, d. e. underjordiske hvelvede Kamre og Gange udhugne i Klippen; see Pococks Beschreibung. d. Morgenl. 1 Th. p. 15. 84. 86. Formodentlig de samme Ammian Marcellin (20, 15.) kalder Syringer, og beskriver som underjordiske krogede Løngange.

r) Ægypterne havde unddraget sig fra Lydighed mod Guds Befalninger, Gud havde igjen unddraget dem sin veltjørende Godhed.

s) *εσκοτισθησαν*. Den alexandr. Recension og det kjøbenh. Haandskrift læse *εσκοτισθησαν* »taagedes nu om.«

t) Digtingen passer godt til Ægypternes brændende Phantasi og melankolske Temperament. Jevnf. Jobs 7, 14

u) Jevnf. 2 Mos. 10, 21-23. Philo (*de vita Mos. I. p. 621 Fcf.*) »Skindet af sædvanlig Ild blev deels slukket af Uveir, deels fordunkledes det og tabte sig i det dybe Mørke.«

Kun nu og da fremblufede for dem
 Et felvtændt Ildbaal, fuldt af Rædfomhed.
 Forfkrækkede ved hiint ufeete Syn v)
 Holdt de hvad Øiet laae — end mere fkrækkeligt.

Skjön Sarkasme over Ægypternes Troldomskonft.
 Ægypternes endnu ftörre Qual af deres onde Samvit-
 tighed. Moralske Betragtninger.

Nedftyrtet her laae Troldomskonftens Spil,
 Med Haan gjendreves nu hiint Pralerie af Klogskab:
 De fom udgave fig, at kunne jage hørt
 Fra syge Sjele al Slags Frygt og Angst w),
 Angrebos selv af latterligfte Rædfel x).
 Om Intet ængfteligt end fatte dem i Skræk,
 Ved fmaae Dyrs Gjeunemfart og Slangers Hvislen
 Nedfank de skjelvende i Rædsters Afgrund,
 10. Ej trøftende fig til at skue op
 Mod den fra ingen Kandt undvigelige Luft.
 Forfagt er Ondskab ved fit eget Vidne y) dømt,

- v) Uden Tvivl den i Ægypten fjeldnere Lynild. Grotius
 forftaaer det ufeete Syn om Mørket.
- w) Forfatteren ikildrer Ægyptens ældfte Magier, maaftøe
 rigtig, efter dens senere Præfter, fom udgave fig for at
 befrie Syge fra Typhons Vold ved Befværelfer og Offere,
 og efter andre hans Tids Myftagoger, fom lovede ved
 Indvielse at helbrede Profænes syge Sjele, og betage dem
 Frygt og Forvirrelse. Jevnf. Plato (*de republ. l. 2.*
VI. p. 220. 21 Bip.) Strabo XVII. p. 1159.
- x) Jevnf. 2 Mos. 8, 18. fl.
- y) Ἰδιω-μαρτυριεῖς eiter Komplut. Udgaven, fom Brejtinger
 følger. Begge Recenfioner have ἰδιωσ - - μαρτυριεῖς;
 »Thi felffordømte Laft et rædfomt Vidne er.«

Den aner stedse Ondt af ængstet Selvbevidsthed z);
 Thi Frygt ei andet er end følt Fortvivlelse,
 Naar Overlægget Redningsmidler nægter.
 Og Hjertets slettere Fortrøstning gjør,
 At Nødens ikke ret bekendte Aarlag a)
 For Tankerne forstørret viser sig.
 I denne virkelig kraftløse Nat b),

z) Man sammenligne hermed:

»Den første Straf er, at
 For egen Dom ei nogen Skyldig kjendes frie.«
 Juvenal Sat. 13, 3. fl.

»Den Dristigste, er han sig Ondt bevidst,
 Omskabes til Kujon ved egen Selvbevidsthed.«
 Menander.

Et Sted i Senekas 97 Brev er næsten Kommentar over vor Forfatter. »Forbryderens første og største Straf er Forbrydelsen; ingen Misgjerning, hvormeget end Lykken ved fine Gaver forskjøner, beskytter og forsværer den. bliver ustraffet; thi Misgjerningens Straf er i Misgjerningen selv. Ikke desto mindre følger baade en og anden trykkende Straf som af anden Rang, bestandig Frygt, Forskrækkelse, Mistvivl om Sikkerhed. — Ondskabsdaad hudfettes af Samvittigheden, dens Marter er meget stor, fordi en uafbrudt Angst trænger den; da den aldrig kan troe Forloverne for dens Sikkerhed. — Midt i Tryghed føles Frygt. Lykken befrier mange fra Straf, ingen fra Frygt. Hvorfor? Fordi Naturen har indplantet os en Afsky til det der selv fordømmer: derfor har endog den Skjulte aldrig Tillid til at kunne skjules. Samvittigheden overbevise ham, og viser ham for sig selv. Forvirrelse er Forbryderes Særkjende.«

z) *Αγνοίαν*. Følger man derimod Brejtingers Opmærksomhed værde Gisning *αγχινοίαν*, faaer Stedet en anden Mening:

»Den slettere Forhaabning indenfor
 Gjør Følelsen af Plagen stærkere,
 Ved nøje Indsigt i dens Aarsag.«

b) De tre Dages Mørke, som hindtede al Virksomhed. Jernf. 2 Mos. 10, 25.

- Opstegen fra Afgrundens indre Dyb;
 I lige Dødsghed de alle slumrede;
 15. Men tumledes deels om ved Underfyn;
 Deels smægtede af Sjels Fortvivlelse c);
 Thi uformodet Frygt angreeb dem pludselig:
 Saa uden Forskjel hver, som faldt i denne Nød,
 Blev tæt indsluttet som i Fængsel uden Jern,
 Det være Agerdyrker, Hyrde eller En,
 Som møjefulde Hverv i Eenrum foretog,
 Han overraskedes, og maatte holde ud
 Den haarde uundgaaelige Skjebne;
 Thi samme Mørkheds Lænke Alle baudt,
 En sagte Sæfen af den lette Vind,
 En livlig Fuglesang fra skyggefulde Green;
 En Raslen blot af Vandets stride Strøm,
 Det haarde Drøn af styrtet Klippetop,
 Ufæete Spring af overgivent Qvæg,
 Den fæle Lyd af Udyrs vilde Brøl,
 Fra Bjerges Kløft tilbagekastet Gjenlyd —
 Alt fatte dem i Skræk, betog dem Sands og Kraft:
 20. Af klare Lys omstraaltos hele Verden,
 Og gik uhindret frem i sine Virkninger,
 Kun over dem udfpændtes tykke Nat,
 Det Mørkes Billede, dem hist omslutte skal d).
 Dog Byrde vare de sig selv langt meer end Mørket,

c) v. »Af Tvivl om Livets Redning.«

d) Forfatteren tænker sig her de Ugudeliges Straffe efter Døden. Jevnf. 5 Kapitel.

Den offentlige Examen i Odense Kathedral-Skole begynder Mandagen den 14 September, og fortsættes de følgende Dage fra Kl. 8 til 12 Formiddag, og fra 2 til 5 Eftermiddag.

Videnskabernes Skole-Ungdommens og Lærernes Velyndere og Venner indbydes herved til at hædre vor Examen ved deres Nærværelse under disse Prøver.

Ordenen hvori Sprog og Videnskaber
examineres:

Latin: Mandag den 14de.

Græsk: Tirsdag d. 15de.

Dansk: Onsdag d. 16de.

Fransk: Torsdag d. 17de.

Tydske; Fredag d. 18de Formiddag.

Philos. Historie og Hebraisk: Eftermiddag.

Religion og Forstandspøvelser: Løverdags d. 19de.

Historie og Geographic: Mandag den 21de og
Tirsdag d. 22de Formiddag.

Physik: Tirsdag den 22de Eftermiddag,

Arithmetik: Onsdag den. 23de.

Geometrie; Torsdag d. 24de.

Naturhistorie: Fredag d. 25de.

Til Skoleyrnderes Efterretning anføres her de valgte Pensæ for Undervisningen i næstfølgende Skoleaar.

Latin

IV Klasse. Horats's Oder, Epoder, Carmen seculare og Ars poëtica. Cicero de officiis, eller noget andet af hans filosofiske Skrifter.

III Kl. Bauers Chrestomath. Livian. 2 Section og Ovidii Epistolæ ex Ponto.

II Kl. Julius Cæsar de bello Gallico, de 4 første Bøger.

I Kl. Brøders latinske Læsebogs 1 Bogs 1 og 2 Kapitel: af Sammes mindre Grammatik den etymologiske Deel.

III Klasse. Thucydidis, Platonis et Lysiae Orationes funebres, Æschini in Ctesiphont. et Demosthenis pro Corona Orationes.

Homers Odyssee XXIV og I-III Bog.

Græsk

II Kl. Fortsættelse af Nisfens græske Chrestom. p. 201-enden, med Tillæg af Stykkerne af Palæphat p. 1-10, og af Thycydid p. 144-171.

I Kl. Blochs korte græske Grammatik og Jacobs Elementarbogs 1 Kursus, grammat. Øvelser.

III Klasse. Inledn. til Rhetor. den pro-saiske Stils alm. Theorie, de forskjellige Stilearter. Rahbeks Exempelsamlings 2 D. Sammes Forsøg om d. danske Stil.

Dansk

II Kl. Anvendelse af Gramm. Regler, som Læsebog. Mallings store og gode Handlinger.

I Kl. Læseøvelser i 3 Affnit af Mallings st. o. g. Handlinger, den paradigm. Deel i Udtog af Badens danske Grammatik.

Hebraisk { *Genes. XII Kap. - Bogens Ende, om mueligt: for Begynderne Formlæren og nogle af de første Kapitler i Genesis.*

{ *IV Klasse. Siefferts Choix de la literat. fr. 2 Part. p. 360-86 og p. 463 følg. Deichmanns Anvisn. t. d. fr. Sprog V - XIII Kapitel.*

{ *III Kl. Gedikes franske Chrestom. p. 176-247, af nysnævnte Grammatik I - V Kapitel.*

{ *II Kl. Gedikes fr. Læsebog for Begyndere p. 85-150, af forhennævnte Gramm. til de uregelm. Verber.*

{ *I Kl. Af nysnævnte Læsebog p. 36-65 af den vedhængte lille Grammat. til de uregelmæssige Conjugat.*

{ *II Klasse. Rambachs Odeum p. 176-348. Tilemanns Grammat. Syntaxis.*

{ *I Kl. Af samme Læsebogs 1 Deel p. 1-144 forrige Grammat. etymologiske Deel.*

{ *III Klasse. Fortsættelse af Religionslæren efter Niemejers Lærebog, fra 2 Hovedstykke, og den hele Moral foredraget efter samme.*

{ *II Kl. Af Hermanns Lærebog den dogmat. Deel. Det N. Testam. Bibelhistorie.*

{ *I Kl. Religionslærens og Moralens Grundsatninger: valgte bibelske Fortællinger efter Bloch.*

{ *III Kl. Gedikes Histor. Philos Antiqu. p. 113-224 fortolker og oplyst.*

{ *II Kl. Sjelelærens og den egentl. Anthropol. vigtigste Sætninger efter Treschow.*

{ *I Kl. Forstands Øvelser.*

*Anthropo-
logie*

Religion

Tydske

Fransk

- Historie og Geographie* { III Klasse. Den nyere Historie Rahbøks Europ. Statshistorie. Indledning til Jordbeskr, og Emu Geographie efter Kjerulfs Haaan...
 II Kl. Det vigtigste af Fædrenelandets Historie efter Kalmarunionen, efter Munthes Læsebog. Asiens, Afrikas og Australiens Geogr. med Gjentakelse af Europas.
 I Kl. Samme histor. Pensum som i anden Klasse, men kortere foredrag. Europas Geographie, efter Thoboes Udtog 2 Udg.
- Physik* { III og II Klasse. Electricitet, Galvanisme og Magnetisme efter Schrade Lærebog.
- Arithmetik* { III Klasse. 1 og 2 Kursus samt af 3 Kursus Affnittet om Logarithmer.
 II Klasse. 1 og 2 Kursus } I alls Klasse efter Bjørns Lærebog i th
 I Kl. 1 Kursus }
- Geometrie* { III Klasse. Den plane Geometrie og Stereometrie efter Bjørns Lærebog.
 II Kl. Den plane Geometrie } efter Bjørns
 I Kl. Det høje af d. plane Geom. } Material. t. Samt.
- Naturhistorie* { III Klasse. Almindelig Zoologie efter Kielsen og Botanik efter Hornemann.
 II Kl. Fiskene, Insecterne og Ormene efter Funke, og Botanik efter Hornemann
 I Kl. Pattedyr, Fugle og Amphibier efter Funke, Botanik efter Samme.
-